

Toto území vzniklo jako reakce na situaci, kdy v bezprostřední blízkosti jádrové zóny NP Bavorský les a velké rozlohy I. zón v přilehlém prostoru u nás, kde se kůrovec nerušeně vyvíjel a množil, nebylo možno efektivně kůrovcovou gradaci asanačními zásahy tlumit. Proto se postupilo s asanačními zásahy až za pás slatí dávající naději na utlumení náporu kůrovce. V bezzásahovém území se asanační zásahy k tlumení kůrovcové gradace neprovedly. Horní stromové patro tvořené smrkem v tomto území pod náporem kůrovců odumřelo (přežívá zatím necelých 10% smrků převážně v podúrovni, odumírání však intenzivně pokračuje). Ve II. zónách v bezzásahovém území byla pouze podstatně doplňována přirozená obnova a na části plochy připravena péče na podporu přirozené obnovy z roku 1995. V posledních letech byla pozornost zaměřena především na doplnění nedostatkových listáčů (zejména jeřábu, kleny a v menším rozsahu buku) sadbou.

Plošné zastoupení jednotlivých zón

Zóna	Název	Rozloha k 31. 12. 1999		rozloha cílová k r. 2030
		(ha)	(%)	(%)
I.	Přírodní	8 807	12,94	Nejméně 50
IIA	Blízká přírodní - přechodná	10 904	16,02	-
IIB	Řízená přírodní - přechodná	31 350	46,06	-
IIIC	Řízená přírodní - trvalá	13 631	20,03	Do 40
III.	Rozvojová	3 372	4,95	Do 10
celkem		68 064	100	100

I. zóna ochrany přírody

Do I. zón jsou zařazeny relativně nejhodnotnější a přírodě nejbližší ekosystémy, ve kterých jsou nejlepší předpoklady pro uplatňování přírodního vývoje, zejména pralesovitě zbytky - klimaxové ekosystémy, první generace lesa po pralese, sukcesní stadia blízká přirozenému stavu, přírodní mokřady a vrchoviště, ledovcová jezera, vodní toky. Fragmenty ekosystémů, které zůstaly v minulosti ušetřeny intenzivních lidských zásahů se zachovaly obvykle na hospodářsky obtížně využitelných, nepřístupných, extrémních nebo exponovaných stanovištích. Nevytvářejí proto přirozené souvislé komplexy. Tím je do značné míry předurčena mozaikovitost výchozího uspořádání I. zón, které v současnosti tvoří převážně jen jádra budoucích cílových I. zón. V rámci vytváření ucelenějších a v přírodě dobře identifikovatelných částí jsou do I. zón v menší míře arondálně přiřazeny i ekosystémy výrazněji pozměněné.

II. zóna ochrany přírody

V NP Šumava zaujímá v současnosti II. zóna převažující část území. Je tvořena ekosystémy různou měrou pozměněnými předchozí lidskou činností. Zahrnuje lesní ekosystémy, některé vodní plochy, ekosystémy na zemědělské a ostatní půdě, vhodné pro omezené, přírodě blízké a šetrné hospodaření a turistické využití podřízené zachování a zlepšení přírodních poměrů. Lesní ekosystémy ve II. zónách se podle míry narušení a s přihlédnutím k cílové zonaci a širším souvislostem s okolím dále dělí na IIA, IIB a IIIC. Podzóny IIA a IIB mají přechodný charakter - v rámci dynamicky pojaté zonace postupně přejdou do I. zóny. Podzóna IIIC je trvalá. Obvykle nejméně narušená podzóna IIA blízká přírodní - přechodná má nejlepší předpoklady pro přefazování do první zóny. Obvykle na I. zónu i územně navazuje. Podzóna IIB řízená přírodní - přechodná, je vzhledem k vyšší míře narušení ekosystémů, nebo vzhledem k destabilizujícím vlivům okolí více vzdálena od cílového stavu umožňujícího přivedení do I. zóny. V řadě případů bude cílového stavu dosaženo až „přes obnovu“ tj. v následné generaci lesa. Kritériem pro vylišení podzóny IIIC řízená přírodní - trvalá je nejen míra narušení ekosystému. Významná je především její poloha vzhledem k sídelním útvarům, pro které tvoří zázevní. Při využívání podzóny IIIC budou trvale uplatňovány přírodě blízké způsoby hospodaření.